

[Gudrun Vang Lauridsen.]

derpaa, og derfor toges Spørgsmaalene frem paa Fællesmødet i Sønderborg i 1935, hvor de gik til Afstemning under den Forudsætning, at Tilslutning til Ministerens Forslag ifølge Fælleslovene kun kunde gives fra Landsorganisationen Dansk Kvindesamfund med to Trediedels Majoritet; denne Betingelse opfyldtes ikke. Landsorganisationen Dansk Kvindesamfund med dens forskellige Opfattelser af disse Spørgsmaal i de mange Kredse Landet over har altsaa til Dato ikke krævet Ret til Navn og Arv efter Faderen for det uden for Ægteskab fødte Barn.

Justitsministeren (Steincke): Jeg beklager meget, at Duften delvis er taget af denne Forhandling ved den kedelige Omstændighed, at Lovforslagets Behandling er blevet delt i to Afsnit med 14 Dages Mellemrum, takket være mit Influenzatilfælde. Helt uden Skyld i dette sidste Voldsomhed har Venstres ærede Ordfører desværre ikke været, idet det tydeligt kunde mærkes, hvorledes Feberen steg Kvarter for Kvarter under det ærede Medlems to Timer lange Tale; for selv om den nok var interessant, var den baade anstrengende og anstrengt.

Inden jeg imidlertid, som rimeligt er, vender mig imod denne ærede Ordfører, altsaa mod det ærede tingvalgte Medlem — er det ikke Nr. 13? Et uheldigt Tal! —, vil jeg gerne have Lov til at takke de ærede Ordførere for Socialdemokratiet og for Det radikale Venstre for deres Tilslutning til Lovforslagene og for den Begrundelse, de gav denne Tilslutning. Derimod kan jeg desværre ikke takke det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Lisbet Hindsgaul) for hendes Stilling særlig til Hovedforslaget, og da navnlig til Hovedpunkterne i Hovedforslaget. Imidlertid kan jeg, da jeg over for Venstres Ordfører kommer ind paa en mere udførlig Imødegaaelse vedrørende de Tvivlsspørgsmaal, som navnlig har været drøftet: Barnets Navn og Arveret efter Faderen, over for den konservative Ordfører indskrænke mig til nogle forholdsvis faa Bemærkninger.

Det ærede Medlem kaldte Bestemmelsen i § 20, 5te Stykke, i Lovforslaget om Børn uden for Ægteskab, hvorefter den mere velstillede Barnefader kan komme til at yde Bidrag eventuelt indtil Barnets 21de Aar, for et revolutionerende Angreb paa Ægteskabet. Udtalelsen er efter min Mening uden Mening, og Revolutionen er i hvert Fald ikke mere blodig, end at jeg

har faaet Tilslutning til denne Bestemmelse fra Venstres ærede Ordfører, der jo dog heller ikke for konservative Øjne staar som nogen udpræget Revolutionshelt. Overhovedet kan man slet ikke tale om denne Bestemmelse som noget som helst i Retning af et Angreb paa Ægteskabet uden ud fra en fuldkommen formel for ikke at sige formalistisk, begrebesteoretisk Betragtning, der er uden virkelig Interesse for Livet og for Forhandlingerne her.

Det ærede Medlems videre Udtalelse om det Krav paa Beskyttelse, der tilkommer Børn i Ægteskab — det ærede Medlem sagde selv, at det kunde synes et ubarmhertigt Synspunkt —, samt om det Tillidsforhold inden for Familien, der antages at ville blive nedbrudt ved Arvekravet, har vist ikke gjort noget dybere Indtryk, idet disse Synspunkters krasse Gennemførelse i Virkeligheden fører lige ud i den Fari-sæisme og det Hykleri, der netop trives saa frodigt paa dette Omraade, og hvis Omkostninger hidtil juridisk set alene har været baaret af de heri ganske uskyldige uden for Ægteskab fødte Børn. Var det ikke den ærede radikale Ordfører, der heroverfor citerede Henrik Ibsen, som ikke vurderede højt, etisk eller samfundsmæssigt set, den Lykke, der hviler paa et løgnagtigt Grundlag, hvis man overhovedet i et saadant Tilfælde kan tale om Lykke?

Det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds var ogsaa meget utilfreds med Forslagets Bestemmelser om Pligten til at opgive Faderens Navn, idet livsvigtige Hensyn kunde kræve Navnets Hemmeligholdelse. Jeg tillader mig heroverfor at henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa Hovedforslagets § 5, 5te Stykke, hvor der staar, at Overøvrigheden paa Begæring af Moderen eller den, der optræder paa hendes Vegne, eller paa Begæring af Barnets Værge kan meddele Fritagelse for den Moderen i Almindelighed paahvilende Pligt til at opgive Faderens Navn.

Den stærke Interesse for en Udvidelse af Sociallovgivningen, specielt for en Forhøjelse af Alimentationsbidraget og for Moderskabsforsikringen, er en Interesse, som jeg i øvrigt ikke har mærket meget til i de 6½ Aar, jeg var Socialminister, men det glæder mig naturligvis meget at høre den udtrykt nu. Disse Problemer vedrører blot ikke dette Lovkompleks, og jeg vilde derfor have sat adskilligt mere Pris paa, om det ærede Medlem ikke paa Det konservative Partis Vegne havde taget den stærkest mulige Afstand fra de Punkter, der har Interesse under denne Behandling,